

Βιβλίο, πηγή ζωής

Έλεγε ο Τσώρτσιλ, «κι αν δεν έχετε τον χρόνο να διαβάσετε ένα βιβλίο, αγκαλιάστε το, ξεφυλλίστε το, ξεσκονίστε το, χαϊδέψτε το». Δεν είναι η φράση αυτή οποιοδήποτε τύπου λυρική έκφραση. Γιατί είναι αλήθεια ότι το βιβλίο είναι μια ουσιαστικότερη πηγή ζωής που μπορεί να απορροφάται από όλες τις αισθήσεις μας. Θα το πάρω στην αγκαλιά μου, όπως θα με πάρει κι εκείνο για να συνταξιδέψουμε μαζί σε κόσμους κοντινούς ή μακρινούς, που θα καταθέσει στους πνευματικούς μου χώρους τα μυστικά του, τις απορίες του, τις συνθέσεις του, που θα εξομολογηθεί με ησυχία πάνω στη σκέψη μου τις δικές του σκέψεις. Είναι ο καλύτερός μου φίλος.

«Ανάγνωση» και Ανάγνωση;

Βέβαια, πάρα πολλές φορές, ακούμε καθημερινά από πολλά στόματα ότι η τεχνολογία μέσα από την τηλεόραση, τα PC, και όχι μόνον, έδωσε μια κάποια περίεργη και αλλιώτικη διέξοδο στην αγωνία του ατέλειωτου διαβάσματος για την επιστήμη, στο διήγημα, στο μυθιστόρημα. Όμως, το ατελείωτο αλλά και τόσο γλυκό ξενύχτι για να αποκτήσω, είτε τις ειδικευμένες επιστημονικές μου γνώσεις, είτε μια ουσιαστική και ακαδημαϊκή κατάρτιση, είναι μια αναντικατάστατη μορφή ζωής. Είναι μια μορφή ζωής, που ούτε ένα δευτερόλεπτό της δεν πήγε χαμένο.

Το ποιοτικό βιβλίο με αγαπάει

Σήμερα, μέσα από την τηλεόραση ενημερώνομαι για τα πάντα, μέσα σε λίγα λεπτά, λέει πάρα πολύς κόσμος. Άραγε, όμως, πόσο περιορισμένη σε αλήθεια ή σε γνώση είναι η ταχύρρυθμη είδηση; Γιατί από την άλλη μεριά, η μελέτη, το διάβασμα του κάθε καλού και - αντικειμενικά – σωστού βιβλίου, θα με παρασύρει με τη θέλησή μου ή ακόμα και άθελά μου, στον κόσμο του, με έναν μοναδικό και ήπιο τρόπο που θα με βοηθήσει να μπω στη βαθύτερη ψυχολογία του συγγραφέα, στις δονήσεις της μέχρι σήμερα προσωπικής του αισθητικής, στο τακτικό ξύπνημα της σταδιακής πνευματικής καλλιέργειάς μου. Το βιβλίο με αγαπάει. Με θέλει. Με έχει και αυτό ανάγκη. Και αυτό ξέρει να με αγκαλιάζει με έναν τρόπο πολύ μοναδικό.

Αναντικατάστατο το βιβλίο!

Δεν θέλω να δεχθώ κανενός είδους υποκατάστατό του, γιατί κιόλας δεν υπάρχει. Ένας θησαυρός, δυστυχώς άγνωστος για πάρα πολλούς, παραμένει ανέγγιχτος, ολοκαίνουργος και... σκοτισμένος στα ράφια των βιβλιοπωλείων, στα ράφια της βιβλιοθήκης μας. Μας περιμένει με απέραντη υπομονή γιατί θέλει να μοιραστούμε μαζί του κάποιες ώρες και κάμπωση ποιότητα ζωής από αυτή που δεν θα πάει ποτέ χαμένη.

